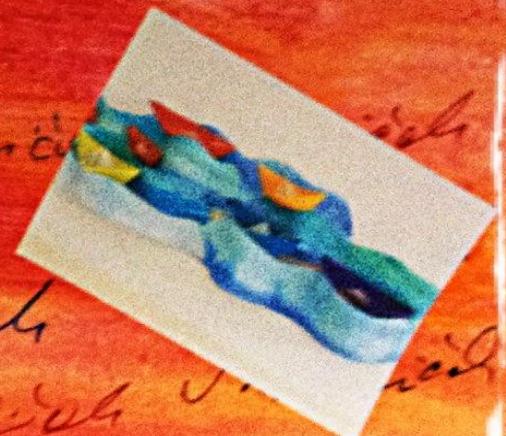
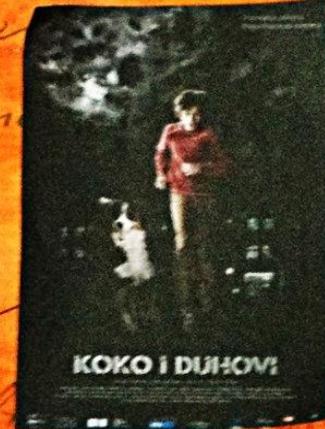

PLAMÍČAK

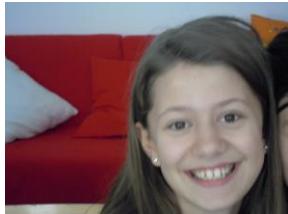
Dragi čitatelji,

Evo nas opet poslige duuugo, duuugo vremena. Htjeli smo mi već ranije izdati novi broj „Plamička“, ali... cambridge program, matematika, geografija ... i nikad vremena za rad u knjižnici. No, za ono što se voli, mora se naći vremena i mi smo se potrudili da novi broj ipak stigne do vas do kraja školske godine. U ovom broju vam nudimo različite teme koje će vam, nadamo se, biti zanimljive. Ove godine nas je malo manje u uredništvu, ali to nije bila prepreka da „Plamičak“ i dalje ne bude sjajan. (Nećete nam zamjeriti što se malo hvalimo, ali mi toliko volimo naše novinice da ne možemo ni zamisliti da netko pomisli da im možda nešto nedostaje.)

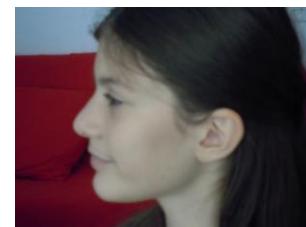
Na ovom broju su radili:

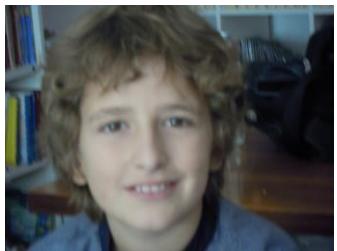
Luka, Igor, Lara, Lana, Mislav,

Gabriela, Vea, Nina i Sarah

OBOŽAVAM VUKOVE

Napisao: Mislav Maletić

Od svih životinja najviše volim vuka. Zašto? Neki se možda čude jer se boje vukova, neki možda misle da bi bilo bolje da uopće nema opasnih životinja. Ja ne mislim tako. Vukove volim zbog njihovog krasnog krvna. Vukove volim zbog njihove hrabrosti. A ni šuma ne bi bila potpuna bez ovih krasnih životinja. Istina, opasni su, ali ako ih ne dirate, ne morate se bojati. Osim toga, oni su „čistači šume“ jer jedu strvine i bolesne životinje. Sretan sam što postoje ove divne životinje i sretan sam što su zakonom zaštićene.

O LJUDIMA I VUKOVIMA

Mnogi narodi, koji su živjeli od lova, u vuku su vidjeli ravnopravnog ili čak nadmoćnog konkurenta čijoj su se spremnosti i izdržljivosti divili i štovali ih. Imena koja su česta u Europi potječu od naziva "vuk" (Wolf, Wolfgang, Wolfhard, Vuk, Vuković...) podsjećaju na štovanje vuka prisutno u kulturama naroda lovaca. Osim toga, smatralo se da određeni dijelovi vučjeg tijela imaju i ljekovita svojstva.

Vuk je u Hrvatskoj zakonom zaštićen. Procjenjuje se da na našem području živi između 180 i 250 jedinki koje žive u šezdesetak čopora. Najviše čopora je u Ličko-senjskoj županiji, a samo je jedan na području Istarske županije.

Izgleda da se u zadnje vrijeme broj vukova povećava jer su sve učestaliji napadi na stada ovaca, a u nekim krajevima su primjećeni i u neposrednoj blizini naselja.

Napisao: Luka Dombi

INTERVJU S JUNACIMA FILMA „KOKO I DUHOVI“

ANTONIO PARAĆ
(KOKO)

IVAN MALTARIĆ
(BOŽO)

NINA MILETA
(MARICA)

FILIP MAYER
(MIKI)

KRISTIAN BOMAČIĆ
(ZLATKO)

Intervjuirali smo glavne glumce filma „Koko i duhovi“. Oni će nam prepričati dogodovštine sa snimanja koje je trajalo dva mjeseca.

1. Pitanje : Kako to da je baš tebe redatelj izabrao da glumiš u filmu Koko i duhovi?

: Ne znam, valjda sam dobro odglumio na audicijama.

2. Pitanje : Kako ti je bilo na snimanju filma? Ispričaj nam neki zabavni događaj.

: Na snimanju je uvijek bila jako dobra atmosfera. Nije bilo sramežljivosti, straha, deranja, ljutnje. Sve je išlo kako je trebalo,a bilo je mnogo toga. Opala mi je maramica s kojom brišem naočale u WC.

3. Pitanje: Kako ste se slagali na snimanju? Je li bilo kakvih svada?

: Na snimanju smo se svi dobro slagali. Redatelj i svi ostali tretirali su me kao "princezu". Uvijek je vladala opuštena i vesela atmosfera!

4. Pitanje: Koja ti je najdraža scena? Objasni zašto.

: Najdražje scene su mi bile u podzemnim hodnicima jer je bilo drugačije, nekako tajnovito.

5. Pitanje: Je li ti bilo teško naučiti tekst napamet?

: Problema s tekstrom usudio bi se reći nije bilo uopće. Tekst bi se ponovio neposredno prije neke scene, tako da ga nismo cijelog trebali znati napamet?

6. Pitanje : Jeste li bili popularni u školi zbog svog filmskog uspjeha?

:Ja ne tako puno, no možda su drugi glumci bili popularni.

: Pa ja jesam, a za druge ne znam. Zabavno je to!

: Za vrijeme snimanja samo su moji prijatelji iz razreda znali da glumim u filmu. No,kada je film došao u kina,postala sam popularna i svi su me počeli prepoznavati i pozdravljati na školskim hodnicima.

: Ne posebno.

: Popularnost doslovce nije niti trunke splasnula sve do danas, činjenica da na dan dobivamo više od desetak

zahtjeva za prijateljstvo na facebooku postala je svakodnevica.

Autorice: Gabriela Matić, Vea Rendulić i Nina Šipek

Bile smo jako uzbudjene kad su nam se naše „zvijezde“ javile i poslale odgovore na naša pitanja. Nadam se da vam je intervjue zanimljiv, pa se i vaše ime, dragi čitatelji zahvaljujemo Antoniju, Nini, Kristianu, Ivanu i Filipu.

OSCAR

Ovo je Oscar on ima 3 godine. Jako je umiljat i voli djecu, i pse naravno. On je pasmina zlatni retriver. Obožava se maziti i igrati. Najviše se voli igrati sa plišanim igračkama i loptama. On je jako dobar pas i brzo uči. Kada je došao radio je probleme, ali svejedno ga još uvijek volimo. Oscar me uvijek pozdravi kada se vratim iz škole. Oscarova cijela obitelj živi u Zaprešiću. Kada su svi zajedno, ne raspoznaaju se, to jest, svi su isti. Oscar se obožava šetati i igrati s drugim psima. Kada je bio mali, za Božić se približio stolu i pojeo jedan čokoladni kolač, ali samo čokoladni vrh. Kada nešto loše napravi, pravi se da je bolestan. Ja sam sigurna da Oscar nije kao drugi psi zato što je jako plašljiv. Boji se bijele vrećice koja leprša, boji se vatrometa i grmljavine, mrzi Novu Godinu, boji se fena, usisavača i mrzi bilo kakve mirise. I stalno spava i kada god može jede.

O LJUDIMA I PSIMA

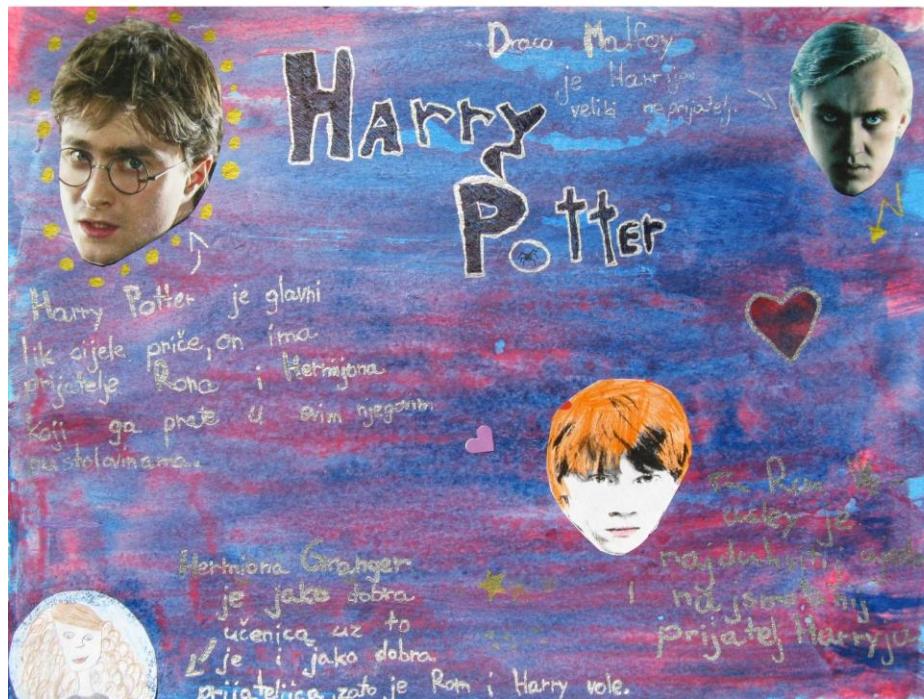

Puno ljudi kupi psa dok je štene, dok im nije na teret. Kada odrastE ili kada dođe ljeto, ostave ga u divljini. Bez veze je kupiti psa ako znaš da se o njemu ne možeš brinuti, a ako se možeš brinuti o psu, udomi ga. Kada netko izbací psa prvo što će pas pomisliti je što je krivo napravio. Pas ne traži puno, samo malo ljubavi, malo pažnje. Psi nekad znaju biti problematični, ali to nije razlog da ih se ostavi. Ja isto imam psa. Zlatni retriver ima puno vrlina, ali ima i mana. Njegove mane nisu razlog da ga ostavim na cesti.

Zaista ne mogu shvatiti ljudi koji napuštaju svoje ljubimce. Imam osjećaj da bi tako ostavili i ljudi.

GABRIELA MATIĆ

FILM I KNJIGA

1997. godine započeo je život neobičnog dječaka Harryja Pottera. Spisateljica Joanne K. Rowling nije ni slutila da je već svojom prvom knjigom o malom čarobnjaku zarazila djecu, a i odrasle, širom svijeta. Svaku sljedeću knjigu čitatelji su satima čekali pred knjižarama. I tako sve do sedmog, zadnjeg nastavka.

Nedugo poslije knjige započelo je i snimanje filma. "Potteromanija" je zavladala svjetom.

Ni jedan dječji lik iz književnog djela nije postigao takav uspjeh kao Harry Potter. I kad bi netko pitao je li bolji roman ili film, ne znam za što bi se većina odlučila. Mi glasamo za Harryja, Rona i Hermionu.

ŠKOLA U PRIRODI 2010./2011. I 2011./2012.

Završila je još jedna školska godina, 2011./ 2012. Hrpa velikih i malih. Njima će se sljedeće godine pridružiti i nekoliko naših vrtićanaca.

Svima čestitamo na postignutom uspjehu te ugodne i zanimljive ljetne praznike.

Osmašima želimo da se upišu u željenu školu, a s ostalima se vidimo najesen.

VRTIĆ

1. A

1. B

2. R.

3. R

4. A

4. B

5. R.

7. R.

6. R.

8. R.

Školske novine Osnovne Montessori škole barunice Dedee Vranyczany
Matka Mandića 2
Zagreb

Zagreb, lipanj 2012.